

Перфільєва Майя Володимирівна

Соціальна політика Республіки Польща щодо соціалізації осіб з обмеженими можливостями

Людина, як жива істота, не є застрахованою стовідсотково від технічних помилок на підприємствах, нещасних випадків, наслідків хвороб, вроджених аномалій та дефектів. Тому, кожна держава зобов'язана вносити та корегувати закони, що стосуються правового, медичного та соціального захисту людей з обмеженими можливостями. Високий рівень захисту та відповідне відношення до осіб з певними недоліками, дасть належний результат, у вигляді соціалізації такої людини, яка буде мати можливість докласти своїх особистих зусиль до створення гідного, демократичного суспільства.

В останні десятиріччя, інтерес до процесу соціалізації в представників різних наукових напрямів значний, але проблема соціалізації людей з обмеженими можливостями в рамках законодавчих процесів є недостатньо вивченою.

Сьогодні питанням, пов'язаних з теорією та практикою соціального захисту людей з певними обмеженнями присвячені праці як і вітчизняних так і зарубіжних науковців: О. Безпалько, П. Блонського, К. Заблотського, А. Капської, Р. Боровського, В. Аніол, О. Гулека, Г. Дрижаловської.

Соціалізація людей з обмеженими можливостями в здоровому суспільстві залежить від соціального, економічного та політичного рівня країни. Вступ Польщі до Європейського Союзу 1 травня 2004 року надав поштовх у динаміці розвитку економічного рівня країни, що є важливим фактором у підвищенні соціальної ситуації держави та покращення життєвого рівня народу. Різного роду інституції та фонди, що координують становище неповносправних людей, отримали можливість отримати фінансову допомогу з боку Європейського Союзу.

Наразі, так як Республіка Польща є рівноправним членом Європейського Союзу, в своїй діяльності вона корегується законами, угодами, рекомендаціями та деклараціями Ради Європи, Міжнародної організації Праці та Організації Об'єднаних Націй. Одним з основних документів у регулюванні прав осіб з

обмеженими можливостями являється Декларація Організації Об'єднаних Націй під назвою Стандартних правил забезпечення рівних можливостей для інвалідів. Ці правила були прийняті на 48 сесії Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй 20 грудня 1993 року (резолюція 48\96).

Права інвалідів, гарантує Конституція Республіки Польща від 2 квітня 1997 року. Вона гарантує право на свободу від дискримінації, передбачивши, що ніхто не може підлягати дискримінації в політичному, соціальному чи економічному житті (стаття 32 пункт 2). Основний закон встановлює обов'язок державних органів надавати особливу допомогу інвалідам (стаття 68).

Сейм Республіки Польща 1 серпня 1997 року прийняв Хартію про права інвалідів, де сказано, що Парламент Республіки Польща вважає, що особи з інвалідністю, або ті, чий фізичний, психічний стан тимчасово перешкоджає або заважає в повсякденному житті, освіті, трудовій діяльності і виконанні соціальних функцій, в відповідності з нормами повинен мати право на створення незалежного, автономного та активного способу життя і не підлягати дискримінації. [1, 21].

Регулювання надання допомоги особам з обмеженими можливостями у Польщі визначається Законом «Про соціальну реабілітацію та зайнятість осіб з обмеженими можливостями».

Існуюча система соціального захисту дає можливість особі з обмеженими можливостями мати доступ до різних структур, спокійно пересуватися, спілкуватися, займатися спортом та туристикою, розвивати свою особистість на професійному та творчому рівні.

Отже, процес соціалізації неповносправної людини у здорове суспільство неможливий без надійного соціального-правового захисту, що забезпечить комфорт і безболісну інтеграцію в соціальне життя, включаючи духовний та культурний розвиток.

Список використаних джерел:

1. Informacja Rzecznika Praw Osób niepełnosprawnych. S 44.